

# RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

## ARREST

nr. A/2012/0129 van 10 april 2012  
in de zaak 1011/0907/SA/2/0852

*In zake:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:  
advocaat Donald STOCKMANS  
kantoor houdende te 1760 Roosdaal, Ninoofsesteenweg 101  
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

*verzoekende partij*

*tegen:*

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het  
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:  
advocaat Philippe DE CLERCQ  
kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P. Minckelersstraat 33  
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

*verwerende partij*

*Tussenkomende  
partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:  
advocaat Erika RENTMEESTERS  
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57  
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

---

### I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 24 juni 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 19 mei 2011 waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van collector [REDACTED].

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

## **II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met het arrest met nummer S/2011/0151 van 6 december 2011 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 februari 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

Advocaat Dennis MUÑIZ ESPINOZA die loco advocaat Philippe DECLERCQ verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Erika RENTMEESTERS die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De verzoekende partij vraagt om de zaak samen te voegen met het bij de Raad gekende dossier onder het rolnummer 1011/0003/SA/2/0003.

In het dossier gekend onder het rolnummer 1011/0003/SA/2/0003 wordt niet dezelfde beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aangevochten, maar een beslissing die betrekking heeft op andere collectorwerken, weliswaar in dezelfde buurt. Het is evenwel niet omdat twee dossiers betrekking hebben op gelijkaardige aangelegenheden dat de noodzaak zou bestaan om de dossiers samen te voegen bij gebreke waaraan een kans zou bestaan tot afwijkende uitspraken te komen. De beide dossiers hebben onderscheiden bestreden beslissingen tot voorwerp zodat er geen kans bestaat dat er een afwijkende of onjuiste uitspraak zou uit voortvloeien.

Het verzoek tot samenvoeging wordt afgewezen.

## **III. TUSSENKOMST**

De nv ■■■■ vraagt met een op 19 september 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 13 oktober 2011 voorlopig toelating verleend om tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst is gevraagd om de Raad, uiterlijk op de zitting waarop de vordering tot schorsing zal worden behandeld, ofwel een stuk te bezorgen waaruit blijkt dat de voorzitter van de Raad van Bestuur en de gedelegeerd bestuurder over de bevoegdheid beschikken om samen te beslissen om in rechte te treden bij de Raad ofwel een beslissing om in rechte te treden, genomen door het daartoe bevoegde orgaan, bij te brengen. In het laatste geval wordt de verzoekende partij tot tussenkomst uitdrukkelijk

verzocht om, in voorkomend geval, bijkomend een afschrift van de nodige akten van aanstelling van de leden van dit orgaan voor te leggen.

Op de zitting van 8 november 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld, verwijst de raadsman van de verzoekende partij tot tussenkomst naar artikel 522 van het Wetboek van Vennootschappen. Zij stelt dat de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de Raad van Bestuur, ook de beslissingsbevoegdheid betreft en op grond van het vermeld artikel 522 door de statuten kan toegewezen worden aan twee gezamenlijk handelende bestuurders.

De kamervoorzitter verzocht de verzoekende partij tot tussenkomst dit standpunt schriftelijk uiteen te zetten in de procedure ten gronde.

In het arrest met nummer S/2011/0151 van 6 december 2011 heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig haar toelating behoudt om in de debatten tussen te komen.

De verzoekende partij tot tussenkomst stelt in haar toelichtende nota dat de vennootschap op rechtsgeldige wijze beslist heeft om in rechte op te treden. De verzoekende partij verwijst naar artikel 22 van haar statuten, waarin staat dat twee gezamenlijk handelende bestuurders de vennootschap kunnen vertegenwoordigen bij het tekenen van akten en volmachten en tevens zullen verbinden in en buiten rechte.

Ingevolge artikel 522 van het Wetboek van Vennootschappen is in beginsel de Raad van Bestuur van een naamloze vennootschap bevoegd om zowel de rechtsvordering in te leiden als om de vennootschap te vertegenwoordigen. Deze algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid, met inbegrip van de beslissingsbevoegdheid betreffende het in rechte treden, kan evenwel door de statuten toegewezen worden aan een bestuurder alleen of aan meerdere bestuurders gezamenlijk. De Raad stelt vast dat artikel 22 van de statuten het volgende bepaalt:

“  
...  
*onverminderd de algemene vertegenwoordigingsmacht van de raad van bestuur als college, wordt de vennootschap in en buiten rechte rechtsgeldig verbonden door twee gezamenlijk handelende bestuurders.*  
...”

De beslissing om in rechte te treden van 12 september 2011 werd genomen door de heer [REDACTED] en de [REDACTED], zijnde twee bestuurders van de nv. Daarin wordt gesteld dat de nv [REDACTED], hier vertegenwoordigd door twee bestuurders overeenkomstig artikel 22 van de statuten, beslist om “*een vordering tot tussenkomst in te stellen voor de procedure voor de Raad voor vergunningsbetwisting, ingesteld door de heer [REDACTED], die hier wordt vertegenwoordigd door meester Donald Stockmans, kantoorhoudende te 1760 Roosdaal, Ninoofsesteenweg, waarbij via verzoekschrift de schorsing en de vernietiging wordt gevorderd van het besluit van 19 mei 2011 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar houdende het verlenen van een vergunning aan de NV [REDACTED] voor het uitvoeren van collector [REDACTED] te Gooik. De procedure is bij de Raad voor vergunningsbetwisting gekend onder 1011/0907/SA/2/0852*”.

De Raad stelt vast dat de beslissing om in rechte te treden genomen werd door twee bestuurders van de nv [REDACTED] en dat deze twee bestuurders de nv overeenkomstig de neergelegde statuten rechtsgeldig in en buiten rechte kunnen vertegenwoordigen. De algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid omvat conform de statuten dus ook de beslissingsbevoegdheid.

De nv █████ beschikt dus over de nodige procesbevoegdheid. Het verzoek tot tussenkomst wordt definitief ontvankelijk verklaard en kan worden ingewilligd.

#### **IV. FEITEN**

Op 13 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv Aquafin bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de aanleg van de Collector █████ (project 20.647B)”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, deels gelegen in woongebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 februari 2011 tot en met 21 maart 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed brengt op 8 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 21 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik brengt op 21 maart 2011 een gunstig advies uit.

De provinciale Directie infrastructuur, dienst waterlopen, brengt op 24 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 27 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 9 mei 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Dit is de bestreden beslissing.

Voor het volledige feitenrelaas verwijst de Raad naar het arrest met nummer S/2011/0151 van 6 december 2011.

## **V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging**

### **A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep**

In het arrest met nummer S/2011/0151 van 6 december 2011 heeft de Raad reeds vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld.

### **B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij**

In het arrest met nummer S/2011/0151 van 6 december 2011 werd vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

## **VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging**

### **A. Eerste middel**

#### *Standpunt van de partijen*

In een eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van de rechten van verdediging.

1.

De verzoekende partij houdt voor dat het attest van aanplakking vermeldt dat de bestreden beslissing door de tussenkomende partij werd aangeplakt op 26 mei 2011, terwijl zij op 16 juni 2011 bij nazicht van het dossier op het gemeentehuis vaststelde dat noch de afgeleverde vergunning, noch enige mededeling van de tussenkomende partij inzake de aanplakking, in het dossier aanwezig was. Hieromtrent navraag doende per email van 21 juni 2011 kreeg zij dezelfde dag volgend bericht van een gemeenteambtenaar:

“ ...  
De desbetreffende beslissing stak niet in het dossier omdat deze bij de te klasseren  
stukken lag. Dus deze was nog niet in het dossier geraakt  
...”

De verzoekende partij meent dan ook dat haar rechten van verdediging geschonden zijn nu de informatie pas op 21 juni 2011, amper vier dagen vóór het verlopen van de beroepstermijn van dertig dagen, aan haar werd ter beschikking gesteld. Zij meent dat zij in haar rechten is geschaad nu zij gedurende de volledige termijn van dertig dagen na de aanplakking geen kennis heeft kunnen nemen van het dossier.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij in staat is geweest om een verzoekschrift tot vernietiging in te dienen. De moeilijkheden – al dan niet bewezen en al dan niet te wijten aan derden of aan de verzoekende partij zelf – houden geen verband met de wettigheid van de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij nog 6 dagen tijd had om een beroep tot schorsing en/of vernietiging in te dienen. De verzoekende partij geeft zelf toe dat zij pas op de 21<sup>ste</sup> dag van de beroepstermijn is gaan informeren op het gemeentehuis. Volgens de tussenkomende partij bewijst de verzoekende partij niet dat zij geen inzage kon krijgen van het volledige dossier en legt zij enkel haar eigen verklaringen voor. Tot slot stelt de tussenkomende partij dat indien de bekendmaking niet op correcte wijze zou zijn verlopen, dit hoogstens betekent dat de beroepstermijn niet begint te lopen.

4.

De verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota dat de termijn van dertig dagen van belang is aangezien de vergunning pas definitief wordt indien er binnen deze termijn geen hoger beroep aangetekend wordt. De termijn van dertig dagen maakt dus integraal deel uit van de regelgeving over het afleveren van de vergunning in kwestie.

#### *Beoordeling door de Raad*

De beroepstermijn begint voor de verzoekende partij als derde belanghebbende, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend.

In het arrest met nummer S/2011/0151 van 6 december 2011 werd vastgesteld dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing tijdig werd ingesteld.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift 4 uitgewerkte middelen bevat en dat een omvangrijk stukkenbundel werd neergelegd. Het feit dat de verzoekende partij naar eigen zeggen slechts vier dagen voor het verstrijken van de beroepstermijn inzage heeft gekregen in de bestreden beslissing, heeft de verzoekende partij er niet van weerhouden een omstandig verzoekschrift met de nodige stukken tijdig in te dienen. De verzoekende partij bewijst niet dat haar rechten van verdediging zijn geschonden. Bovendien toont zij ook niet aan dat het ontbreken van de bestreden beslissing in het dossier van de gemeente haar er reeds van weerhouden heeft inzage te nemen van het reeds aanwezige dossier op de gemeente. De uitgewerkte middelen lijken het tegendeel aan te tonen.

Eventuele onregelmatigheden met betrekking tot de inzage van het dossier bij de gemeente kunnen bovendien niet tot de onwettigheid leiden van de bestreden beslissing, hoogstens tot een opschorting van het verstrijken van de beroepstermijn, voor zover de door de verzoekende partij naar voor gebrachte redenen gegrond zouden worden bevonden. De tijdigheid van het beroep werd evenwel door de Raad reeds beoordeeld.

Voorgaande vaststelling staat naar het oordeel van de Raad vanzelfsprekend los van de vraag of de verzoekende partij op een normaal zorgvuldige wijze heeft gehandeld door kennelijk op donderdag 16 juni 2011 bij inzage van het dossier op de gemeente en de vaststelling dat de bestreden beslissing (nog) niet ter inzage lag, niet onmiddellijk inzage te vragen bij de diensten van de verwerende partij die tevens in het bezit is van deze beslissing, doch zich louter te beperken tot het per e-mail stellen van de vraag tot inzage aan de diensten van de gemeente Gooik vijf dagen later.

Het eerste middel is ongegrond.

## **B. Tweede middel**

### *Standpunt van de partijen*

In een tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van het vertrouwensbeginsel.

1.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing er zonder meer van uitgaat dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) wordt ingeplant op de locatie Letterbeek en dit terwijl het openbaar onderzoek voor het GRUP RWZI [REDACTED] nog lopende is.

Volgens de verzoekende partij was het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik voorstander van een alternatieve locatie, met name de locatie [REDACTED] en zij verwijst daarvoor naar een schrijven van 25 maart 2008 gericht aan de tussenkommende partij. De verzoekende partij schetst vervolgens het verloop van de totstandkoming van het GRUP RWZI waarbij zij benadrukt dat na de voorlopige goedkeuring door de gemeenteraad op 25 mei 2010, door de gemeente in december 2010 nog een folder zou zijn verspreid waarin stond dat de keuze van de inplantingsplaats van de RWZI nog eens zou getoetst worden, waardoor de verzoekende partij indruk had dat er zou gezocht worden naar de meest ideale locatie voor de RWZI. Op 27 december 2010 zou door het college van burgemeester en schepenen reeds goedkeuring verleend zijn aan het bestek en de raming voor de opdracht "aanstellen van een studie bureau voor het toetsen van de keuze van een inplantingsplaats van een RWZI", doch deze gunningsopdracht werd wegens overschrijding van het budget op 14 februari 2011 stopgezet. Het GRUP RWZI Gooik-[REDACTED] werd door de gemeenteraad op 22 februari 2011 definitief aanvaard.

De verzoekende partij ontvangt van het gemeentebestuur nog een brief, gedateerd op 25 februari 2011 waarin staat dat de gemeente geen vragende partij is voor de locatie [REDACTED], maar dat zij als verantwoordelijk bestuur de plicht heeft de procedure objectief te behandelen en te respecteren. Om tegemoet te komen aan de bezwaren heeft de gemeente wel een aantal voorwaarden aan het GRUP laten toevoegen. Zij stelt in dit schrijven dat zij bereid is met de Vlaamse Milieumaatschappij nog een finaal onderhoud te organiseren met betrekking tot de locatie van de RWZI.

Het GRUP RWZI werd uiteindelijk op 12 mei 2011 niet goedgekeurd door de deputatie van Vlaams-Brabant wegens schending van het vertrouwensbeginsel door de dubbelzinnige communicatie van de gemeente waaruit geen uitsluitstel over een werkelijk gedragen project blijkt.

De verzoekende partij meent dat het vertrouwensbeginsel geschonden is omdat het college van burgemeester en schepenen eerst de schijn heeft gewekt voorstander te zijn voor de inplanting van de RWZI op de locatie [REDACTED] in plaats van de locatie [REDACTED], terwijl uit het latere advies van het college (beantwoording bezwaren) en de definitieve goedkeuring door de gemeenteraad blijkt dat zij opteert voor de locatie [REDACTED].

De verzoekende partij is van oordeel dat zij en de andere buurtbewoners een voordeel verliezen dat zij hadden ingevolge het voorheen door het gemeentebestuur ingenomen standpunt. Tot slot stelt de verzoekende partij dat de inplanting op de locatie [REDACTED] perfect mogelijk is. De eigenlijke locatie van de RWZI is uiteraard van belang voor het traject dat door de collectoren dient gevolgd te worden. Aangezien het GRUP RWZI niet werd goedgekeurd, is het duidelijk dat het traject dat

het voorwerp vormt van de bestreden beslissing zeker in de onmiddellijke omgeving van Letterbeek totaal overbodig is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de schending van het vertrouwensbeginsel in het voorliggend geval niet kan worden ingeroepen met betrekking tot de thans bestreden beslissing.

De thans bestreden beslissing is immers genomen door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en kan op geen enkele wijze worden afgemeten ten overstaan van de destijds ingenomen standpunten van de gemeente Gooik, voorzover deze correct zouden zijn. De verzoekende partij maakt volgens de verwerende partij op geen enkele wijze concreet dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar enige houding zou hebben aangenomen dat een vertrouwen zou hebben gewekt in hoofde van de verzoekende partij. Een vergissing door de gemeente impliceert geen vergissing in hoofde van de vergunningverlenende overheid.

Het voordeel dat de verzoekende partij zou hebben verloren is ook onterecht aangezien er geen enkel recht is in hoofde van de verzoekende partij voor het alternatief dat zij prefereren boven de locatie [REDACTED].

Tot slot stelt de verwerende partij dat het niet is omdat een alternatief mogelijk zou zijn dat de huidige vergunning daarom onwettig is geworden.

3.

De tussenkomen partij voegt hieraan nog toe dat de bouw of de inplanting van de RWZI geen deel uitmaakt van de huidige vergunningsaanvraag. Dit werd in de bestreden beslissing besproken bij de weerlegging van het enig ingediende bezwaar. Daar de bestreden beslissing geen uitspraak doet over de mogelijke inplantingsplaats van de RWZI, kan er ook geen sprake zijn van een schending van het vertrouwensbeginsel. Het feit dat de gemeente het vertrouwen zou hebben gewekt om eerst nog alternatieve locaties te onderzoeken, impliceert in hoofde van de vergunningverlenende overheid geen engagement of rechtmatige verwachting dat de RWZI niet op de locatie [REDACTED] kan toegelaten worden. Het blijft immers mogelijk dat een studie over alternatieven bevestigt dat deze locatie de voorkeur geniet. Dit is een discretionaire bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid.

4.

In haar wederantwoordnota brengt de verzoekende partij ter kennis dat de gemeenteraad het GRUP opnieuw definitief heeft aanvaard op 28 juni 2011 en dat dit GRUP door de deputatie op 15 september 2011 werd goedgekeurd. Tegen dit laatste besluit heeft de verzoekende partij een verzoekschrift tot vernietiging ingediend bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

De verzoekende partij voegt daar nog aan toe dat ook na de nieuwe definitieve vaststelling door de gemeenteraad van het GRUP RWZI het vertrouwensbeginsel onverkort geschonden blijft en dat de daaropvolgende goedkeuring door de deputatie alle verbeelding tart aangezien een en ander gebaseerd is op hetzelfde dossier zonder de minste fundamentele wijziging.

#### *Beoordeling door de Raad*

1.

De verzoekende partij wijt de schending van het vertrouwensbeginsel louter en alleen aan de houding van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik, die in de loop van het ganse dossier, en meer bepaald bij de totstandkoming van het GRUP zou hebben laten



blijken voorstander te zijn van een andere inplantingsplaats van de rioolwaterzuiveringsinstallatie, minstens dat de locatie van het RWZI nog niet definitief vaststond en dat de nodige studies voor de inplantingsplaats nog zouden worden uitgevoerd.

2.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing niet genomen is door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik, doch door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Nergens uit de bestreden beslissing of uit het administratief dossier blijkt dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de indruk zou hebben gewekt dat de voorkeur uitging naar een andere locatie of dat andere locaties nog moeten onderzocht worden. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij een eigen beoordeling heeft gemaakt van de aanvraag.

Een eventuele schending van het vertrouwensbeginsel door het college van burgemeester en schepenen in verband met de inplantingsplaats van de RWZI kan niet aangewreven worden aan de verwerende partij die geen uitspraak heeft gedaan over de bouw van een rioolwaterzuiveringsstation.

3.

De voorliggende stedenbouwkundige aanvraag handelt enkel over de collectorwerken [REDACTED] en niet over de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie. Beide stedenbouwkundige handelingen dienen niet noodzakelijk in dezelfde aanvraag gekoppeld te worden. Collectoren zijn verzamelbuizen die ongezuiverd afvalwater van rioleringen opvangen. Collectorwerken kunnen perfect uitgevoerd worden zonder de bouw van een RWZI. De inplanting van de RWZI kan op een later tijdstip op elke plaats op het tracé van de collector aangelegd worden, of zelfs een andere plaats met verlenging van de collector. De collector hangt dus niet af van een specifieke inplanting van de RWZI op een welbepaalde plaats.

Op de ingediende plannen staat de RWZI trouwens niet aangeduid. Zodoende kan een mogelijke schending van het vertrouwensbeginsel bij de inplantingskeuze van deze RWZI niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing maakt ook duidelijk dat de collectorwerken losstaan van de problematiek van de inplantingsplaats van de RWZI:

“  
...  
*Deze bouwaanvraag heeft geen betrekking op de inplanting van het waterzuiveringsstation zelf.*

...  
*Deze vergunning doet dan ook geen uitspraak over de bouw van dit waterzuiveringsstation. Enkel kan in dit kader opgemerkt worden dat in zitting van 22 februari 2011 het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'RWZI Gooik-[REDACTED]' definitief werd aanvaard. De in het bezwaarschrift opgenomen bedenkingen dienen behandeld in het kader van de opmaak van bovenvernoemd RUP.*

...”

De stelling van de verzoekende partij dat er een noodzakelijke koppeling bestaat tussen de collectorwerken en de bouw van de RWZI kan dan ook niet bijgetreden worden.

4.

Tot slot merkt de Raad op dat het feit dat het GRUP RWZI [REDACTED] aanvankelijk niet werd goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant omwille van de

aantasting van het vertrouwensbeginsel door het college van burgemeester en schepenen, niet leidt tot een schending van het vertrouwensbeginsel in hoofde van de verwerende partij, aangezien de bestreden beslissing los staat van de aanvaarding van een GRUP door de gemeenteraad.

Het tweede middel is ongegrond.

### **C. Derde middel**

#### *Standpunt van de partijen*

In een derde middel roept de verzoekende partij de schending in van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna genoemd het Inrichtingsbesluit) en een schending van de motiveringsplicht.

1.

Zij stelt dat al haar eigendommen gelegen zijn in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dus, overeenkomstig artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel uitmaken van een leefbaar bedrijf, en para-agrarische bedrijven mogen aldaar opgericht worden volgens de verzoekende partij.

Volgens de verzoekende partij verwijst het bestreden besluit wel naar artikel 4.4.7, §2 VCRO om de inplanting van de collectoren te verantwoorden als kleine handelingen van algemeen belang of lijninfrastructuur- en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben, om op deze wijze te kunnen afwijken van de gewestplanbestemming, maar er wordt door de verwerende partij niet afdoende gemotiveerd dat deze handelingen de algemene bestemming en architectonisch en landschappelijk karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen.

Volgens de verzoekende partij wordt er immers een erfdiensbaarheid van openbaar nut gecreëerd voor de bedding van de collector en de onmiddellijke omgeving waardoor het niet langer mogelijk zal zijn om daar de “voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen” op te richten, wat immers eveneens kan slaan op een schuilhok voor dieren, serres en afsluitingen.

De verzoekende partij besluit dat de algemene bestemming in het gedrang wordt gebracht, zeker nu blijkt dat de oprichting van een pompstation wordt voorzien dat hoger gelegen is dan het maaiveld.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de bestreden beslissing terecht stelt dat het hier gaat om kleine handelingen van algemeen belang of voor lijninfrastructuur – en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben of kleine wijzigingen inhouden aangezien het uitvoeringsbesluit van artikel 4.4.7, §2 VCRO stelt dat het hier gaat om “*openbare leidingen voor het verzamelen en vervoeren van afvalwater met inbegrip van de bijhorende kleinschalige infrastructuur*”.

De verwerende partij verwijst naar het in de bestreden beslissing gemaakte overzicht van het gehele traject per zone waarbij zij de verenigbaarheid met de bestemming bespreekt en antwoordt op het bezwaar van het openbaar onderzoek. De verwerende partij citeert de desbetreffende passages uit de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog toe dat de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing omtrent de verenigbaarheid met de bestemmingsvoorschriften bezwaarlijk een stijlformule kan worden genoemd. Bij de beoordeling van de functionele inpasbaarheid van het project wordt bovendien nog verder in detail gegaan op de verschillende onderdelen van de aanvraag en hun impact op de omgeving.

De tussenkomenende partij stelt dat de interpretatie van artikel 4.4.7 VCRO van de verzoekende partij niet houdbaar is omdat dit de mogelijkheid om werken van algemeen belang te vergunnen in strijd met de bestemmingsvoorschriften, volledig zou uithollen. De verzoekende partij slaagt er volgens de tussenkomenende partij niet in om aan te tonen dat het voorwerp van de aanvraag de realisatie van de algemene bestemming van agrarisch gebied onmogelijk maakt.

4.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij niets wezenlijks toe aan haar uiteenzetting.

#### *Beoordeling door de Raad*

1.

Het perceel van de verzoekende partij is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat de aanvraag strijdig is met de bestemming want het aanleggen van een collector is binnen het bestemmingsgebied landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet mogelijk.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing toepassing gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO, dat het volgende stelt:

“ ...

*In een vergunning voor kleine handelingen van algemeen belang, of voor lijninfrastructuur- en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben of kleine wijziging inhouden, mag steeds worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen.*

*De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang als klein worden beschouwd, en welke lijninfrastructuur- en nutswerken een gemeentelijk karakter hebben of een kleine wijziging inhouden.*

*Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.*

...”

In artikel 3, §1, 8° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester worden “*de openbare leidingen voor het verzamelen en vervoeren van afvalwater met inbegrip van de bijhorende kleinschalige infrastructuur*” beschouwt als kleine handelingen van algemeen belang en lijninfrastructuur- en nutswerken met een gemeentelijk karakter of die een kleine wijziging inhouden.

Uit deze bepalingen volgt dat voor collectorwerken kan afgeweken worden van de gewestplanbestemming op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO, op voorwaarde dat de geplande werken de algemene bestemming en het architectonisch en landschappelijk karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang gebracht worden.

2.

De bestreden beslissing motiveert het volgende over de afwijking van de bestemming conform artikel 4.4.7, §2 VCRO en de inpasbaarheid van het project in het landschap:

“ ...

*Vrijwel het gehele project wordt ondergronds voorzien (o.a. in openbare wegen) of komen niet boven het bestaande maaiveld uit (langsgrachten) waardoor het uitzicht van het gebied vrijwel niet wordt gewijzigd. De ruimtelijke impact op de omgeving is dus gering.*

■■■■■) naar ■■■■■: (grondplan 10, 11 & 12).

*In de ■■■■■ wordt de openbare weg gevolgd (dit is woongebied met landelijk karakter en agrarisch landschappelijk waardevol gebied). Overstort O4 komt eveneens in het openbaar domein te liggen. Pompstation PS2 met overstort O3 komen in een weide net naast de openbare weg in agrarisch landschappelijk waardevol gebied. De persleiding naar de ■■■■■ ligt in weiden en akkers (agrarisch landschappelijk waardevol gebied en de laatste 50 m in woongebied met landelijk karakter).*

■■■■■: (grondplan 1 & 2):

*Overstort O1 en de nieuwe riolering liggen in de openbare weg (dit is woongebied met landelijk karakter en agrarisch gebied).*

■■■■■: (grondplan 3, 4, 5 & 6):

*In het afwaartse deel van de ■■■■■ ligt de collector in een moerasbos (dit is agrarisch gebied). De dienstriolering en RWA-leiding liggen in de openbare weg. De collector volgt de openbare weg zolang deze verhard is. Voorbij de verharding ligt de collector in weiden en akkers (agrarisch gebied) naar de ■■■■■. Nabij de ■■■■■ komen we langs grachten naast de openbare weg in agrarisch gebied. De collector wordt in de weide naast de ■■■■■ aangelegd (dit is agrarisch gebied); vanaf woning 44 ligt de collector in de openbare weg.*

■■■■■ (grondplan 7):

*De riolering ligt grotendeels in de openbare weg (dit is agrarisch gebied).*

■■■■■ en “oude plaats”: (grondplan 8 & 9):

*Pomp PS1 met O2 ligt in een groenplein aan oude plaats (openbaar domein). De riool komt in de openbare weg (woongebied met landelijk karakter en agrarisch gebied).*

■■■■■: (grondplan 13):

*De nieuwe DWA-leiding ligt in akkers (agrarisch gebied) naast de ■■■■■.*

*Duurzame landbouwontwikkeling bracht op 21 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Enkel wordt gevraagd om maximaal de perceelsgrenzen te volgen voor de persleiding tussen ■■■■■ en ■■■■■ (grondplan 10, 11 & 12). Deze voorwaarde wordt ook opgenomen als voorwaarde opgelegd in deze vergunning.*

*Bijgevolg beantwoordt de aanvraag aan de decretaal voorziene afwijkmogelijkheid voorzien in art. 4.4.7, § 2.*

...

*Pompstation PS2 en overstort O3 komen in een weide naast de [REDACTED] te liggen. De dekplaat hiervan komt ongeveer 15 cm boven het maaiveld te liggen. Rondom het pompstation is een verharding voorzien in betonstraatstenen alsook een omheining. Deze verharding komt op het straatniveau, die ongeveer 1m hoger ligt dan het bestaande niveau van het weiland. Tussen de nieuwe verharding en het lagere weiland komt een zachte talud met een meidoornhaag op. Deze meidoornhaag ontnemt het zicht op de verharding en de dekplaat.*

...

*Langsgrachten hebben ook landschappelijke kwaliteiten en passen in het beeld in een agrarisch gebied. De collector wordt zoveel mogelijk naast de straat, in de weilanden of akkers geplaatst.*

...

*Doordat de werken voornamelijk ondergronds worden uitgevoerd is de ruimtelijke impact van de werken zeer beperkt.*

...”

3.

Deze beoordeling volstaat om de verenigbaarheid van de aanvraag te toetsen aan het architectonisch en landschappelijk karakter, gelet op het specifieke karakter van de aangevraagde werken, dewelke ondergronds worden voorzien en dus onmogelijk een invloed kunnen uitoefenen op het landschap. Het pompstation is wel gedeeltelijk zichtbaar bovengronds doch dit betreft een constructie die amper boven het maaiveld uitsteekt. De bestreden beslissing schenkt voldoende aandacht aan de inpasbaarheid van het pompstation in het landschap en heeft geen kennelijk onredelijke beoordeling gemaakt over de invloed van het pompstation in het landschap.

4.

Bovendien wordt ook de algemene bestemming van het gebied niet in het gedrang gebracht.

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“

*De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.*

...”

De bestemming agrarisch gebied veronderstelt dat er aan landbouw wordt gedaan. Het huidige gebruik van de grond van de verzoekende partij blijkt momenteel uit weide te bestaan. De huidige functie van het perceel wordt door de collectorwerken niet in het gedrang gebracht, aangezien het perfect mogelijk is om het perceel na het uitvoeren van de werken verder te gebruiken als akker of weiland. Aan de bestemming landbouw wordt dus niet geraakt door de bestreden beslissing. De algemene bestemming wordt niet in het gedrang gebracht.

De Raad stelt vast bovendien vast dat de collectorwerken slechts een beperkt deel van de oppervlakte innemen, waardoor er nog voldoende plaats is om eventuele voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen op te richten. De bestreden beslissing neemt de voorwaarden over van

de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling van 21 februari 2011 die stelt dat de perceelsgrenzen maximaal moeten worden gevolgd voor de persleiding tussen [REDACTED] en de [REDACTED]. In deze zone is tevens het perceel van de verzoekende partij gelegen. De tussenkomende partij moet bij het uitvoeren van de werken ervoor zorgen dat de collectorbuizen de perceelsgrenzen maximaal volgen, waardoor de impact van het project op het gebruik van het perceel voor landbouwdoeleinden nog meer wordt beperkt. De verzoekende partij bewijst bovendien niet dat zij plannen heeft om op haar gronden een voor haar bedrijf noodzakelijk gebouw op te richten.

Het derde middel is ongegrond.

#### **D. Vierde middel**

##### *Standpunt van de partijen*

In een vierde middel roept de verzoekende partij de schending in van de wet motivering bestuurshandelingen, aangezien verkeerde gegevens worden gebruikt ter motivatie van de bestreden beslissing.

1.

De verzoekende partij betoogt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de collector naar de [REDACTED] leidt en dus uitgaat van de veronderstelling dat er een RWZI zal gebouwd worden te [REDACTED]. Zij vervolgt dat er echter tot op heden geen enkele definitieve beslissing werd genomen waaruit zou moeten blijken dat het toekomstige RWZI zal ingeplant worden aan de [REDACTED] te Gooik. Zij verwijst naar de procedure van het GRUP en het feit dat de deputatie op 12 mei 2011 haar goedkeuring niet heeft verleend aan het door de gemeenteraad aanvaarde ontwerp.

Vervolgens verwijst de verzoekende partij naar de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 waarin gesteld wordt dat binnen agrarische gebieden gemeentelijke en provinciale uitvoeringsplannen geen afbreuk mogen doen aan de ruimtelijk-functionele samenhang van de agrarische macrostructuur. De functionele inpasbaarheid ten aanzien van de hoofdfunctie landbouw moet een bijzonder aandachtspunt vormen. Bij aanvragen van stedenbouwkundige vergunningen voor niet-agrarische functies moeten volgens de verzoekende partij onder meer volgende elementen aan bod komen teneinde de verantwoording afdoende te maken:

- onderzoek naar alternatieve locaties buiten herbevestigd agrarisch gebied
- onderzoek naar de impact op de ruimtelijk-functionele samenhang van de agrarische structuur
- onderzoek naar de mogelijk flankerende mogelijkheden voor landbouw.

Aangezien er nog geen zekerheid bestaat over de definitieve inplantingsplaats van het RWZI is volgens de verzoekende partij de bestreden beslissing uitgegaan van een verkeerde premisse, met name dat er daadwerkelijk op een perceel langsheen de [REDACTED] een RWZI zal opgericht worden. Volgens de verzoekende partij kon de verwerende partij geen goedkeuring verlenen voor het uitvoeren van collectorwerken die geleid worden naar een perceel waarvan men 'denkt' dat daar de RWZI zal opgericht worden, nu de inplantingsplaats nog niet vaststaat.

2.

De verwerende partij formuleert geen antwoord op dit middel.

3.

De tussenkomende partij verwijst naar haar verweer betreffende het tweede middel. In de bestreden beslissing werd meermaals uitdrukkelijk gesteld dat de RWZI niet het voorwerp

uitmaakt van de aanvraag en derhalve geen beoordelingselement uitmaakt. Alle argumenten die de verzoekende partij aanhaalt om te stellen dat de RWZI niet toegelaten kan worden in het agrarisch gebied zijn bijgevolg niet relevant.

4.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoord nog toe dat het RWZI volledig in herbevestigd agrarisch gebied ligt en dat verschillende instanties hun voorkeur hebben uitgesproken om de RWZI op een andere locatie in te planten die niet in herbevestigd agrarisch gebied ligt. De verzoekende partij verwijst naar de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010. Hieruit volgt dat de overheid die een planningsinitiatief neemt, de nodige acties moet ondernemen om het planologisch evenwicht te herstellen.

De bestreden beslissing had volgens de verzoekende partij een onderzoek naar de alternatieve locaties dienen te bevatten buiten het herbevestigd agrarisch gebied. Nergens is enige motivering terug te vinden waarom de alternatieve locatie die volgens de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling de enige aanvaardbare oplossing is, niet wordt gekozen boven de locatie Letterbeek.

#### *Beoordeling door de Raad*

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ook dit middel volledig baseert op de toekomstige inplanting van de RWZI op de locatie aan de ■■■■■, een locatiekeuze waar de verzoekende partij het niet mee eens is.

Waar de verzoekende partij verwijst naar het gebruik van verkeerde feitelijke gegevens ter ondersteuning van de motivering van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat zij eerder doelt op de materiële motiveringsplicht en niet zozeer de formele motiveringswet van 1991 op het oog heeft. De verzoekende partij kent blijkbaar maar al te goed de door de verwerende partij gehanteerde motieven, maar bekritiseert deze op feitelijke juistheid. Het gaat terzake om de deugdelijkheid van de motieven, wat de materiële motivering betreft, en niet de formele motivering.

2.

De Raad verwijst naar haar beoordeling van het tweede middel, waarbij reeds werd vastgesteld dat de bouw van de RWZI geen deel uitmaakt van de vergunningsaanvraag en dus geen beoordelingsgrond kan uitmaken voor de collectorwerken. De collector hangt niet af van een specifieke inplanting van de RWZI op een welbepaalde plaats. De inplanting van de RWZI kan op een later tijdstip op elke plaats op het tracé van de collector aangelegd worden.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat geen uitspraak wordt gedaan over de oprichting en de inplantingsplaats van het waterzuiveringsstation.

Hieruit blijkt dat de verwerende partij bij het beoordelen van de aanvraag zeer goed weet dat de inplantingsplaats nog niet definitief is vastgesteld.

Zoals reeds gesteld in het tweede middel, toont de verzoekende partij niet aan dat de toekomstige RWZI gesitueerd aan de ■■■■■ een determinerende reden is om het tracé van de collector zoals deze voorligt in huidige aanvraag, te vergunnen. De uitvoering van de collectorwerken betreft een zelfstandig, op zichzelf staand project, dat voor zijn werking niet afhankelijk is van de RWZI. De verwerende partij diende dan ook geen rekening te houden met

de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 met betrekking tot de locatie van de RWZI in herbevestigd agrarisch gebied. De verwerende partij diende geen afweging te maken van de verschillende locaties van de RWZI aangezien de huidige vergunningsaanvraag geen betrekking heeft op de RWZI, maar op het louter aanleggen van een collector.

De materiële motiveringsplicht is niet geschonden.

Het vierde middel is ongegrond.

#### **OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN**

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De tussenkomst van de nv [REDACTED] wordt ontvankelijk verklaard en wordt ingewilligd.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.
4. De kosten van tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS